

med, synes det mig, at den er alt for streng, og det viser sig jo her, at Skolekommissionen finder, at den skal overholde Lovens Bestemmelser. Selv om denne Skolekommission var nok saa frisindet, maatte den dog opfylde Lovens Krav. Skoledirektionerne stille sig paa samme Maade i Almindelighed, saaledes er det i alt Fald Tilfældet hos os efter det Kendskab, jeg har dertil.

At nu den højtærede Minister vil imødekomme den Uvillie, der er imod, at Børnene skulle gaa i Skole efter at de ere konfirmerede, tror jeg ikke vil virke stort. Det vil ikke ramme saaledes, at de blive fri, for der er jo mange Steder, hvor Foraaarsprøven ikke afholdes før lige i de sidste Dage af April Maaned, og saa ville de lige godt være henviste til at gaa i Skole, efter at de ere konfirmerede, hvis Konfirmationen afholdes først i April. Jeg synes, det var bedre at gaa tilbage til den gamle Ordning og lade Skolegangen ophøre med Konfirmationen. Men vil man ikke det, vil jeg foreslaa at ophæve den Bestemmelse i Loven af 1855, at Børnene ikke kunne udskrives af Skolen før 12-Aars Alderen. Hvis man ophæver den Bestemmelse, er der dog den Udvej for disse Folk, der føle sig brøstholdne. Det er jo ikke alle, der føle Trykket lige haardt, men saa var der dog en Udvej til at faa deres Børn ud af Skolen, naar de selv ville bære Ansvaret for deres Undervisning.

Jeg kan heller ikke faa det til rigtigt at rime sammen med, hvad Loven af 24. Marts 1899 gav sig ud for. Den gav sig ud for at ophæve Skolepligten og satte Undervisningspligt i Stedet. Den præsenterer sig med Overskriften: Undervisningspligten, og man finder ikke nogetsteds i selve Loven, at der er noget, der hedder Skolepligt, men desuagtet anvendes jo Skoletvangen i dens fulde Strengthed, ja endog med meget større Strengthed end efter den gamle Lov, idet den ny Lov, som jo skal anses for tidssvarende, af alle Myndighederne opfyldes til Punkt og Prikke i alle Enkeltheder. Jeg tror, at det er noget en Modsigelse, at der kun paalægges Undervisningspligt. Man kræver, at Forældrene skulle lade deres Børn møde ved Eksamen, for at det kan prøves, om de ere underviste paa forsvarlig Maade, først naar det viser sig, at de ere forsømte, have Skolemyndighederne Ret til at kræve dem underviste paa anden Maade. Men hvis Forældrene lade deres Børn indskrive i den offentlige Skole, ere

de Mulkt- eller Straffebestemmelserne underkastede, hvis Børnene ikke møde hver Dag.

Da man forhandlede Skoleloven her, blev det ikke sjældent udtalt, at denne Lov skulde staa som et Tilbud til Befolkningen. Den højtærede Kultusminister, der den Gang som Folketingsmand var Ordfører for Loven, udtalte adskillige Gange, at vi lavede her en Skolelov saa god, som vi overhovedet kunde magte det, og at denne Lov skulde staa som et Tilbud til Befolkningen. Ja, hvis det var Tilfældet, at Loven blev foreholdt Befolkningen saaledes, at de kunde tage imod den og benytte den uden at blive straffede, naar de forsømte det, var det en udmærket god Ting. Mig synes det, at den ikke kan staa baade som et Tilbud og som et Paabud. Der staar intetsteds i Loven, at Folk skulle benytte den, og dog opretholde vi denne Bestemmelse i Loven af 1855, at de ikke kunne faa deres Børn udskrevne af Skolen, efter at de ere 12 Aar. Jeg tror, at hvis man vilde hæve denne Bestemmelse, vilde det være en Udvej for Folk, som føle sig betyngede ved, at de skulle være Mulktbestemmelserne underkastede. Der er ingen Mening i, at man opretholder saadanne Straffebestemmelser for hæderlige Folk her i vort Land. Hvis man tror, at det skaber et godt Forhold mellem Hjemmet og Skolen, tager man grundig fejl. Mange Hjem ere tilbøjelige til at mene, at det er Lærerens Skyld, at de skulle straffes, men det er det jo langt fra. Det ærede Medlem for Bornholm oplyste, at han aldrig havde været nødt til at anvende disse strenge Bestemmelser. Han har vel selv maattet betale Mulκτηne, men det er dog noget, man ikke godt kan forlange, at Lærerne skulle paatage sig. Den gamle Lov var ganske vist saa forældet, at Lærerne i mange Tilfælde undlod at mulkttere, saa at Bestemmelserne slet ikke bleve bragte i Anvendelse, men efter at man har faaet de skærpende Bestemmelser i den ny Lov, er der vist ikke en Skole i Landet, uden at de blive bragte i Anvendelse, endog i deres fulde Strengthed. Jeg tror, at en vigtig Betingelse for, at Skolen kan virke godt ude i Befolkningen, er, at der kan blive et godt Forhold mellem Hjemmet og Læreren, og derfor tror jeg, at det vilde være en stor Lykke, om man kunde komme bort fra Bøderne. Jeg nærer imidlertid ikke nogen Tro til, at man ved denne Lov vil komme bort derfra,